

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Beslutsformen är oproportionerlig

Det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom beslutet är den första utredningsåtgärd som riktas mot sökanden och sökanden är villig att lämna upplysningar.

— I rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ görs visserligen ingen gradskillnad mellan en enkel begäran om upplysningar och ett beslut med krav på upplysningar, men proportionalitetsprincipen ska ändå beaktas vid valet mellan de båda metoderna.

— En begäran om upplysningar enligt artikel 18.2 i förordning nr 1/2003 är en mindre ingripande åtgärd än ett beslut med krav på upplysningar och den är lika effektiv som ett beslut när det rör sig om ett företag som är villigt att lämna upplysningar.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 18.3 i förordning nr 1/2003

Det angripna beslutet uppfyller inte villkoret i artikel 18.3 i förordning nr 1/2003 om angivande av den rättsliga grunden.

— Kommissionen anger inga konkreta anklagelser, och de upplysningar som kommissionen har krävt in saknar till största delen samband med sökandens påstådda handlingar.

— Beslutet är därför inte nödvändigt för kommissionens utredning. De begärda upplysningarna kan inte utgöra bevisning för att konkurrensreglerna har åsidosatts.

3. Tredje grunden: Oproportionerligt kort frist

Den tvåveckorsfrist som kommissionen gav sökanden för att besvara fråga 11 är inte tillräcklig.

— Den frist för att besvara fråga 11, som i utkastet till beslut hade fastställts till två månader, har i det angripna beslutet utan grund förkortats till två veckor.

— Det var omöjligt för sökanden att besvara frågan inom två veckor. Kommissionen har kategoriskt nekat sökanden förlängning av fristen.

— En längre frist är helt nödvändig med hänsyn till den begärda informationens omfattning, svårigheterna att skaffa fram den och sökandens särskilda situation.

4. Fjärde grunden: Otillräcklig motivering av det angripna beslutet

Det angripna beslutet är otillräckligt motiverat.

— Det framgår inte av det angripna beslutet vad sökanden anklagas för. Det framgår inte heller vilket samband den begärda informationen har med de påstådda handlingarna.

— Kommissionen har i det angripna beslutet inte i tillräcklig utsträckning angett vare sig skälen för den fastställda fristen eller varför tvåmånadersfristen för att besvara fråga 11 i beslutsutkastet ändrades till en tvåveckorsfrist i det angripna beslutet.

5. Femte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar

På grund av kommissionens krav i tidsmässigt hänseende har sökandens rätt till försvar, särskilt skyddet mot självangivelse, åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 13 juni 2011 — Eurallumina mot kommissionen

(Mål T-308/11)

(2011/C 238/52)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italien) (ombud: advokaten V. Leone)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

i första hand

— ogiltigförklara beslutet i sin helhet i den del det avser Eurallumina.

i andra hand

— ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet med avseende på åtgärden enligt 2004 års dekret och följaktligen artikel 3 i beslutet vad avser återkrav från Eurallumina.

i tredje hand

— ogiltigförklara artikel 3 i det angripna beslutet i den del det avser återkrav från Eurallumina

under alla omständigheter

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, i vilket beslut

den åtgärd som anges i artikel 1 i premiärministerns dekret nr 14042 av den 6 februari 2004 (decreto del Presidente del Consiglio dei ministri n. 14042 del 6 febbraio 2004, nedan kallat 2004 års dekret) och i de beslut som antagits av Elenergi och gasmyndigheten avseende genomförande av detta stöd (nedan tillsammans kallade åtgärden enligt 2004 års dekret) kvalificeras som nytt olagligt stöd och oförenligt med den gemensamma marknaden, vilket ska återkrävas,

den åtgärd som anmälts av Italien och som anges i artikel 11.12 i lag nr 80 av den 14 maj 2005 om ändring av lagdekret nr 35 av den 14 mars 2005 (decreto-legge 14 marzo 2005, n. 35, nedan kallad lag 80/2005) och de beslut som fattats av Elenergi och gasmyndigheten avseende genomförande av dessa (nedan tillsammans kallade åtgärden enligt lag 80/2005) kvalificeras som nytt stöd.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed.

— Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning när den prövat de två åtgärderna tillsammans när den borde ha prövat dem var och en för sig mot bakgrund av att de objektivt skiljer sig åt vad gäller rättslig grund, mottagare och den föreskrivna ersättningsmekanismen. Detta har lett till en överlappning av kommissionens argument vilket försvårat försvaret.

2. Andra grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF med avseende på begreppet statligt stöd.

— Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att funnit att de två åtgärderna utgör statligt stöd, eftersom rekvisiten om en fördel i förhållande till normala marknadsförhållanden som hotar att snedvrider konkurrensen och om påverkan på handeln inom gemenskapen inte är uppfyllda. Detta gäller särskilt

med avseende på åtgärden enligt 2004 års dekret, så medför denna inte någon fördel, eftersom de endast utgör en utveckling av den åtgärd som av kommissionen inte ansetts utgöra statligt stöd i ärendet Alumix⁽¹⁾, där kommissionen fann att den eltariff som Alumix tilldelades inte utgjorde en fördel. Åtgärden enligt 2004 års dekret kan dessutom inte påverka handeln mellan medlemsstaterna — vad gäller Eurallumina — eftersom aluminiummarknaden i Europa redan har ett underskott och en eventuell minskning detta företags verksamhet inte kommer att leda till en ökning av exporten hos andra tillverkare som redan har full kapacitet.

med avseende på åtgärden enligt lag 80/2005 så medför denna inte någon fördel med hänsyn till normala marknadsförhållanden då hänvisningen till priserna på de europeiska elbörserna mot bakgrund av den avvikande energimarknaden i Italien och särskilt Sardinien — där priserna på ett konstgjort sätt är höga på grund av att

det saknas möjligheter att samköra elproduktion med kontinenten — medför att den tillämpade tariffen kan betraktas som marknadsmässig med avseende på mottagarens verksamhet. Vad gäller samhandeln så gäller samma överväganden som vad avser åtgärden enligt 2004 års dekret.

3. Tredje grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 107.3 FEUF vad avser undantagen för statligt stöd som föreskrivs i artikel 107.3 a vad gäller regionalutveckling

— Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning genom att anse att de två åtgärderna inte var förenliga med undantaget om regionalt stöd. Detta särskilt med hänsyn till

att det finns en regional nackdel på grund av bristande samkörningsmöjligheter med kontinenten som medför nackdelar för energianvändarna och att energintensiva industrier utgör stommen i öns produktionsverksamhet, vilket har en avgörande betydelse för sysselsättningen.

att de aktuella åtgärderna är proportionerliga och lämpliga för att utjämna denna nackdel och de utgör övergångsåtgärder som syftar till att undvika utflyttning av energianvändarna i avvaktan på att de strukturella nackdelarna kan övervinnas genom påbörjade och till dags dato avslutade initiativ från den italienska staten för att ge Sardinien tillräcklig kapacitet för samkörning och genom särskilda investeringar avseende effektiviteten som de aktuella företagen måste genomföra.

De båda åtgärderna är således i verkligheten tidsbegränsade och avtagande.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av väsentliga formkrav — bristande motivering

— Sökanden gör gällande att kommissionen underlåtit att i tillräckligt grad motivera beslutet, särskilt vad avser

skillnaden mellan åtgärden enligt 2004 års dekret och åtgärden i Alumixbeslutet,

förekomsten av möjlig snedvridning av konkurrensen och inverkan på samhandeln,

huruvida åtgärden enligt 2004 års dekret var proportionerlig.

5. Femte grunden: Felaktig bedömning av de omständigheter som gett upphov till berättigade förväntningar.

Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort en oriktig bedömning när den slagit fast att det inte vad gäller Eurallumina, förekommit några omständigheter som kan ge upphov till berättigade förväntningar om att åtgärden enligt 2004 års dekret inte utgjorde statligt stöd.

⁽¹⁾ EGT C 288/4, s. 4